

ЕДГАР АЛЪН ПО СПЯЩАТА

Превод от английски: Теменуга Маринова, 2001

chitanka.info

На месец юни сред нощта
стоя под тайнствена луна
и пара призрачна струи
от ореола ѝ златист,
капки меко се разтапят
по върха на планината,
леки стъпчици от танца
в долината на пространството.
Над гроба розмарина спи,
спи лилията сред вълни,
мъгла в гърдите си прикрива
разрухата и си почива.
Езерото тъй прилича
на Лета и покой се стича
непробуден, вечен, ничий.
О, бездиханна красота
лежи с очи извън света —
Ирен и нейната съдба.

Ах, прозорец е отворен
за нея към небето горе.
През дърветата безплътен
вятър в капките се вмъква,
своенравен, омагьосан,
в стаята ѝ влиза после,
ужасяващ и всесилен
той раздира балдахина
над капак, затворен здраво,
който тялото ѝ пази.
Върху пода, по стените,
сенки призрачни надвисват.

Любов, защо не се боиш?
Защо съня ти тук лежи?
От далечните морета

тайнството си ти донесе.
В одежди странни бледността
е странна, даже хубостта
смирено търси самота.
Тя спи. Сънят ѝ несмутен
да бъде свят и осветен,
навеки пазен и свещен
в килия още по-лъчиста,
в легло по-праведно и чисто.
Аз моля Бог: о, нека спят
очите вечно, щом край тях
безмълвни духове летят.

Тя спи. Сънят да е тогава
дълбок, додето продължава,
щом червей мрака управлява.
Далеко сред дървета сиви
за нея свода си открива
гробницата, чийто двери
се спускат като химн победен
с крилете си от черен креп
върху семейния ѝ герб.
Там, в детството, когато хвърля
безгрижно камъчета вътре,
днес ехото не ще отвърне
и зад кънтящата врата
звук няма да дочуе тя —
дете, треперещо от страх,
че мъртвите му дават знак.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.